

Մ Ի Օ Ն

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Բ

ԵՐՐՈՒՄ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ 1

ՅՈՒՆԻՍԿ 31
1868

ԸՅԳԵՅԻՆ ԸՆԸՍՄԻՐԸՆ ԵՒ ԳՐԸԳԻՏԵԿՆ

ՆՈՐ ՏԱՐԻ

Նոր տարուցս հեա մուս գործերով
 Միտի տարեկան երրորդ նոր շրջանին
 մեջ պարսք կը համարինք առ վայր մի
 կանգ պահուլ ազազայի նախորդան
 սեմոց վրայ և լըմտու թեանք խորհրդ
 դածեց: Ս ան զի, եթէ նոր տարին կա
 րևորութիւն ունի գահայից վրայ բազ
 ման ամուսնակալի և միանգամայն ան
 յարկ աղքատի համար, գերդաստանի
 աշխատատեղի հօր և զաւակներով շքե
 ճապատուած մօր համար, եթէ կարե
 ձարու թիւն ունի գաւազանին յեցած
 բա գէպի գերեզման խմարհած ծե
 բանւոյ և սպազայի յոյսեր սնուցա
 նոց առ գէպի աշխարհի փոթորիկները
 գիմոց երիտասարդի համար, ոչ պա
 կաս կարեա պար թիւն ունի նոր տարին
 Կողքի սպասաւորութեանը նուիրուած

գրիչներուն համար, Պարսք կը համա
 ըինք խորհրդածել, վասն զի երբ կը
 տեսնենք որ օրերը կը թուջին, տարինե
 յը արագ արագ կը սահին, ազգեր
 կ'անկանին, ազգեր կը կանգնին, սե
 բանդներ կ'առաւելան և գերունգ
 ներ կը նուսպին, խորին մտածութիւն
 մը կը պաշարէ զմեզ, իջ գիտենք հինը
 և նորը, կը բանանք հանուր մարդկային
 ազգի պատմագիրքը, և ակնհեւ կը
 տեսնենք, որ ժամանակը, յաւիտեան
 կանու թեան այս շարժան վաւակը, տե
 եղերաց ստեղծագործութեանն ի վեր,
 մի կողմէն կը կործանէ անձնդհատ և
 միւս կողմէն, կը կանգնէ, ազգեր, սե
 բանդներ և տերութիւններ, իբր ձախ
 ձեռքէն մահ և աւերմանը կը թափին
 թմրածներու, ծոյլերու, տապալնուած

ներու և բռնաւորութեամբ արբե-
 ցածներու վրայ : իսկ իւր աջ ձեռքէն
 լոյս և բարօրութիւն կը ծաւալին ար-
 թուններու , ուշիմներու , ազգաչէն-
 ներու և մարդկային կատարելութեան
 վեճմ նպատակին դիմողներու վրայ :
 Թագ , պտակ , պարծանք , անուն և
 գոյութիւն կ'առնու ձեռքէն և կ'ու-
 սայ միւսին : Ինքը միշտ դէպի նորու
 գութիւն և դէպի արշալոյս կը դիմէ
 և իւր հետ ջնջմացողները կը թողու-
 խաւարի և մթութեան մէջ , և կամ
 կը ծերացնէ , կը փոշիայնէ և գերեզ-
 մանի կը մատնէ : Ազգեր կ'անցնին , ազ-
 գեր կու գան և ժամանակը անաչառ
 կը շարունակէ իւր գառառտանը : Ո՛վ
 կործանեց Ասորեստանի , Քաղդէայի ,
 շայաստանի և այլ վաղեմի թագա-
 ւորութիւնները : — Եւրոպայի : Ո՛վ
 կործանեց Ալեքսանդրութիւ-
 նը , զոր վերտօն կանգնեց Ալեքսանդր-
 րը : — Եւրոպայի : Ո՛վ կործանեց այն
 այս թագաւորութեանց աւերակնե-
 րուն վրայ բարձրացած հոռովէական
 պետութիւնը , զոր առաւել հոռովէա-
 կան աշխարհ՝ քան թէ պետութի մարթ-
 էր կուէլ : — Եւրոպայի : Ո՛վ բարձ-
 րացոյց այն հոռովէական պետութեան
 աւերակներուն վրայ Արաբիաց , Գեր-
 մանաց , Վիզը Ասորեստանց և այլ նոր
 ազգաց տէրութիւնները : — Եւրոպայի
 ժողովուրդ : Ահա նոյն ժամանակի ճար-
 արք ձեռքերն են և որ մինչեւ յայսօր
 կ'աւերեն և կը նորոգեն , կրփոշիացնեն
 և նոյն փոշիէն կը հանեն նորոգու-
 թիւն , կենդանութիւն , շարժմունք և
 յառաջխաղացութիւն : Ո՛ր է մեր ազ-
 գը : Պարտք կը համարինք ժամանակի
 նոր շրջանին և նոր ապրույն հետ , այս
 հարցման վրայ խորհրդածել : Արդեօք
 ժամանակի ձախ ձեռքին և կամ կոր-
 ցանման հարուածին տակ , թէ աջ
 ձեռքի հովիտաբորութեան և շինու-

թեան Արդեօք ժամանակին հետ կը դի-
 մէ դէպի վերակենդանութիւն և դէպի
 արշալոյս , թէ ժամանակը կը յառաջ-
 և ինքը կը մնայ անցելոյն մթութեան
 և մահուան սուտերներուն տակ : Ի՞նչ
 պատասխան և ի՞նչ ձայներ կը բարձրա-
 նան այս մասին մեր ազգի մէջէն : — Ո-
 մանք Արեւմտայի և Խորենացոյ նման
 կ'ողբան ազգի ներկայ վիճակը , վասն
 զի միայն տխուր տեսիլներ կրտեսնեն ,
 այն է նիւթական և բարոյական տկա-
 րութի զգային կեդրոնական վար-
 չութեան , պարտազանցութիւն գա-
 ւառական վիճակաւորութեան , սպի-
 տութիւն և ալքատութիւն ժողովր-
 դեան : և ահ հասարակ անտէրընչու-
 թիւն և ունիւնամոկալութիւն : Ոմանք
 ուրխութեան փոյլեր կը հնչեցնեն ,
 վասն զի միայն ուրխական երեւոյթ-
 ներ կը շնորհեն , անկեղծօրք խրոման
 մէջ հսկայական քայլեր կը դիտեն : Սահ-
 մանագրութեան լսկ անուամբ՝ Սահ-
 մանագրական ազգաց պարծանք կը
 պարծին Նախակրթական գոյրոցներու
 մէջ համալսարանական ուսմունքներ և
 գիտութիւններ տեսնել կ'երազեն , և
 առհասարակ տե՛ն փոքր բաներու վրայ
 խոշորացուցով կը շոյնս : Ոմանք (և այս
 մեծ մտամբ) ոչ այս են և ոչ այն չայլ՝
 բոլորովին անտարբեր և անշարժ , որոնք
 ոչ ողբարու ժամանակ կ'ողբան և ոչ փոք-
 հարկանելու ժամանակ կը կարտաւեն
 իսկ սմանք ոչ եղբրական լսկաններ են
 և ոչ աւրախութեան փոքահարներ , աւ-
 կայն և ոչ անտարբերներ : Կ'ողբան՝ ա-
 ռանց յաւստահաւորու , կ'ուրախա-
 նան՝ առանց յափշտակուելու : Ազգի
 վերբերը կը գննեն և կը շոշափեն , բայց
 կը ջանան ապագային և ոչ թէ անցու-
 կոծել : Ազգի սթափաւմն կրտեսնեն և
 կ'ուրախանան , բայց չեն յափշտակու իր
 վասն զի յառաջագէմ ազգերու հետ
 համեմատելով՝ շատ փոքր բան կը

համարեն, յիսկ անտարբերութիւնը
 իրապատ, կատեմե, որ միայն անտիրանե-
 բու և կանկեղաններու սեպհականութեան
 թիւն է : Յըւասհատու թիւնը թե-
 բանաւատութիւն կը շանակն և իսկ
 ամենափոքր բանի համար ծափահա-
 բու թիւնը թեթեւածուութիւն և ջե-
 տեռութիւն և լ՛յս վերջիններու ըն-
 թացքը վերջ արհմարտ կը համարենք
 վասն զի՝ ազգի թերութիւնները տե-
 ասե ժամանակ չեն մոռնար իսր զինել
 և հետեւանքները ազգի տագնապակից
 անցիւրջն մէջ նշմարել և յառաջադի-
 մական ցոյցերը տեսնե ժամանակ՝ ա-
 ռաւել քաջարեւելու և արաքսորդե-
 լու՝ կը ջանան քանթե շողորթութեան
 և յախտանց գովետանեւրով պատերելու
 « Ղզբ անցելոյն մէջ յուզեց սահմա-
 նազբութեան ինդիր և Վիսիածնի կա-
 թողիտութեան և յայ և Ղզթածարայ
 աթուհներու խնդիր արաքսորդական
 վանական քաջարական ինդիր և ազ-
 գային արոյց և «ճատակարարութեան
 ինդիր և լ՛յս յուզումը՝ մեր ազգինը
 կամամբ յառաջադիմութեան նշան էր՝
 ժամանակի պահանջու մէն ծնած : Վայց
 այս յուզած ինդիրները՝ կիսակատար
 մնացին անցելոյն մէջ և կիսակատար
 աւանդուեցան ներկային, մինչեւ եւ-
 բոյական ազգաց մէջ մեծամեծ խն-
 դիրներ տակաւ ժամանակի մէջ յու-
 զուեցան և կատարուեցան Վասիտ այս
 անկատարութիւնը եւս ոչ թէ յետա-
 դիմութեան այլ ազգի անձեռնահա-
 սութեան նշանն է : Վասն զի յուզած
 ինդիրները յառաջ վարելու գործը
 զութեան մէջ Չանկարողներ առաւել
 շատ են, բան թէ հաստատ կամբով և
 զգայուն արտով Յարարեողներ : Ինչէ՞ն
 է այդ ազգային դանդաղութիւնը և
 թէ ոչ իւր բարոյական և նիւթական
 ակարութեանն և ի՞նչ անբէ այդ տը-
 կարութեան արմատը : Տիրութեան մէջ՝

Լ՛յս է ահա՝ մեր ազգի ամենամեծ
 թշնամին և այդ շինականի արքերը կը
 դարբնե աղքատութեան և արկու-
 թեան շղթային մէջ քաղաքացւոյն
 ձեռքերը կը պորանե օտարածու թե-
 երկչուութեան և շողորթութեան
 մէջ : Լ՛յս թշնամին է այդ գիւրութեան
 շատերը կը պարտե և կը փայփայե ազգի
 շահը իւր անձնականին զոհել և մեծոք
 մեծ, միտանեցու առիթ արաքս
 փառաց և հանգստութեան յուսով
 շարժի և ճշմարիտ փառք զգիլ : Լ՛յս
 թշնամին է, որ արեհակից եղարարները
 իրապատ գեմ կը յարուցանե, աշխար-
 հական և կեղեցական միմեանց դէժ
 կը գրգռե և որոնք առանց իրարու լե-
 զու և միոք հոգիւնարա՝ տարիներով
 մեկվակ կը քարկածեն : Լ՛յս թշնամին
 է և այդ մարդը անտարբեր կ'ընե իւր
 ամենամեծ և նուիրական պարտուց և
 արժանաբարութեան և իրտանց հա-
 մար : Արտի և կը հետեւի արքա-
 բերով արքայութեան մնանուարի
 նպատակով ազգ մի չէ կարող մեր
 ազգի ներկայ միջակէն արքերով միջակ
 ունեկող : Լ՛յս մի կարող է երբեմն զե-
 ետանգով յուզի արտաւար և վազվա-
 զել և յաւարել, բայց առանց գիտա-
 թեան կարող չէ յարտաւել : Լ՛յս ար-
 բեր և ետանգը զեղեցիկ բանն և բայց
 յարտաւել թեմութիւնը գիտութեան
 մէջ է և Վիսաթիւն կ'ընենք արթ-
 րի քանի մի չեղարաց և արտաւար
 գիտութեան, իրաւանց և արդարաց
 գիտութեան թեմանակի կամ գարտա-
 սգայն և գիտութեան յառաջադեմ
 ազգաց ընթացից և ըսած գիտեմե-
 գիտութեան արտաւարային և մարդ-
 կային ճշմարիտ և յառաջանական օր-
 նաց և միով բանիկ՝ գիտութեան կա-
 տարեւար կեանաց և ազգայնեան ար-
 բերու ի մէջ ազգաց :
 և Վ՛թե մեր ազգային և արքութեան

վիճակը փարտամ է, եթէ շատ կեն-
սական խնդիրներ կը յուզին և կխտ-
կատար կրման, եթէ փոքրիկ մարդիկ
և փոքրիկ կիրքեր մեծամեծ խոչընդոտ-
ներ կը յարուցանեն, այս նշան է, որ
մեր ազգը մեծ մասամբ տգէտ է, և
գիտնոց շատերուն հմտութիւնն եւս
հիմնուած է սուտ գիտութեան փոյ, որ
զմարդ կը հպարտացնի: և իւր եղ-
բորէն և ազգի շահէն կը բաժնէ, և
ոչ թէ Պարսուց և Վրաց վրաց, որ կը
յօդէ, կը միացնէ եւ մասնաւորը՝
ընդհանուրին կը զոհէ: Ազգեր կան,
որ այսօր իրենց զինուորները, թնդա-
նօթները և քանձերը կը հանդիս ի-
րենց ապագայի ապահովութեան հա-
մար. բայց ազգեր եւս կան, որոնք ի-
րենց երկրի ճշմարիտ և հիմնական սը-
ժը միայն ազգի անդամներու լուսա-
ւորութեան մէջ կը տեսնեն և ոչ ու-
րիշ սեղ: Վասն զի բազմաթիւ փոր-
ձերով համոզուած են, որ ժողովուրդ-
մը գիտութեան ծաւալմամբ կը մեծ-
նայ և ոչ թէ մարդկային արեան հե-
ղեղներ թափելով: Մեն ազգ և ժո-
ղովուրդ պատերազմ ունի իւր առջեւ
և պարտի ունենալ. վասն զի խաղա-
ղութիւնը և ըռութիւնը այս ուշխար-
հէն չեն, բայց երանի այն ազգերուն,
որոց պատերազմը մարմնոց և սրեան
գէտ չէ, այլ Տգիտութեան և խաւրի:
Քանի զինուոր և նահատակ ունինք
մենք այս սրտերազմին համար: Թող
հաշուէ իւրաքանչիւր որ, համեմատե-
ազգի բազմութեան հետ և իոկոյն
կարէ չափել. կռիւլ և ճգրտասպէս
սահմանել թէ ի՞նչ վիճակի մէջ է մեր
Ազգը: Իայց նուազութեամբ պիտի
յուսահատինք. քաւ լիցի, այլ պիտի
ջանանք առաւելուլ, պիտի պատե-
րազմինք մեր միակ թշնամոցն — Տգի-
տութեան հետ, մասաւ յսերունգը
գաստիարակելով և հասարակութեան

մէջ ուղղութիւն և հասուն հրատարա-
կութիւնները բաղմոցընելով, ապա
թէ ոչ ժամանակն անաչառ է, իւր
սրապընթաց տորերուն տակ կ'անշըն-
չացնի: և կը փոշկացնէ իւր անշարժ
զաւակը:

Այս է ահա մեր համոզումը և ան-
կեղծ խորհուրդը. զոր այսօր նոր առ-
ուցս հետ կը հաղորդենք մեր սիրելի
Ազգին: Այս խորհրդով կըմանենք և
մենք Սիօնի նոր շրջանին մէջ, քաջալե-
րութեամբ Սեծ. բաժանորդաց, ջանիւք
Ս. Աթոռոցս միաբանական ուխտին,
և ինամակալութեամբ Ամենապատիւ
Ս. Պատրիարքին, սրոց հայրական հա-
ձութեամբ տարւոցս սկիզբէն իւրաքան-
չիւր ամական ութածալ թերթին վը-
րայ կէս թերթ եւս յաւելաւ, այսինքն,
փոխանակ 16 երեսի, Սեծապատիւ
բաժանորդք պիտի ստանան 24 երեսէ
բաղկացեալ Ամաստետր, առանց գնոյն
վրայ յաւելուած մ'ընելու, որ էր Չար-
ձաթ մէճիս, ճանապարհի ծախսով,
կանիկ վճարել:

Իսկ Սիօնի ներքին պարունակու-
թեան մասին այժմ բանիւ մեծամեծ
խոստմունքներ չենք ընելու, այլ կը յու-
սամք ՚ի ժամանակին գործով պատկել
ընթերցող հասարակութեան իղձը:

ՆՇՄԵՐՏՈՒԹԻՒՆ

Ե՛՛՛

ՍՏՈՒԹԻՒՆ

ՈՎ չար, արգաքին սանց գարնան,
կալ մի բլար, անոր բնակարանք մի
ուրեր, վասն զի արգալը ետքը ան-
գամ սլ ինոց, պիտի կանցնի. բայց
չարերը ճարտգութեան մէջ պիտի
իման շար մարդը բարի փոխձան չու-
նենար, ամբարշտներուն ճաղքը պի-
տի մարի: Ատի:

Է.

Սողոմոն իմաստունը, այն հռչակա-
ւոր փիլիսոփայն, որ իւր սրբունեական